

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 016475 22 U

Novi Travnik, 13.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Senad Begović, kao predsjednik vijeća, Vesna Vujica i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić u upravnom sporu po tužbi tužitelja S. M. iz B., ... (u daljnjem tekstu tužitelj) protiv tuženog Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida obrambeno-oslobodilačkog rata/Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata (u daljnjem tekstu tuženi), radi poništenja rješenja tuženoga broj: UP-I-03-41-ZKZ-4915/14-1 od 10.04.2020. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 13.06.2022. godine donosi slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neutemeljena.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa uprave koje je bliže označeno u uvodu ovog rješenja ukinuto je konačno rješenje Općinske službe za opću upravu, društvene djelatnosti i mjesne zajednice općine Bugojno broj: 02-41-3-2760/04 od 20.04.2005. godine i upravna stvar je riješena tako da se tužitelju priznaje svojstvo ratnog vojnog invalida VII grupe sa 50% vojnog invaliditeta po osnovu ranjavanja zadobivenog vršeći vojne dužnosti u Oružanim snagama Armije R BiH, te kao da takav ima pravo na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 110,49 KM, kao i ostala prava propisana zakonom, s tim da prava priznata tim rješenjem mu pripadaju od 10.04.2020. godine i traju dok postoje zakonom propisani uvjeti za korištenje priznatih prava.

Tužitelj je podnio tužbu Vrhovnom sudu Federacije BiH dana 21.02.2022. godine, a koji sud se rješenjem broj: 70 0 U 006237 22 U2 od 03.03.2022. godine oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu, pa je cio spis dostavio ovom sudu kao stvarno nadležnom sudu na daljnji postupak i rješavanje a u skladu sa odredbom članka 17. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), članka 20. stavak 1. istog zakona u vezi sa člankom 55. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ broj: 9/05).

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj pobija osporeno rješenje zbog kako je naveo pogrešne primjene zakona. U tužbi navodi da je osporeno rješenje doneseno paušalno, bez ikakvog uporišta i u materijalnim propisima, tako i u zakonskim propisima, te prigovora nalazu i mišljenju vještaka navodeći da komisija koja je izvršila pregled nije obrazložila zbog čega se njen nalaz razlikuje od iste takve komisije pa gotovo 100% ne uzimajući u obzir protek vremena, a iz razloga što zbog starenja organizma dolazi do

progresije i povećanja svih oštećenja koja su evidentirana kod tužitelja. U tužbi se dalje navodi da je neosnovana konstatacija da prvi podaci o liječenju oboljenja kičme se registriraju nalazom NPS od 27.02.1998. godine, 3 (tri) godine nakon demobilizacije mada je jasno da do oštećenja i destabilizacije kičme dolazi isključivo zbog oštećenja stopala tužitelja pa je nemoguće, a imajući u vidu navedene povrede da se navedena povreda niti jednim dijelom ne odrazi na kičmeni stup a što se desilo u konkretnom slučaju. U konačnom u tužbi se ističe da je predmetno rješenje doneseno i deformitet stopala cijenjen 40% a što je i cilj ovog postupka s obzirom na zakonsku regulativu da na taj postupak ne pripada ortopedski dodatak pa je jasno da je postupak revizije vođen isključivo zbog toga. Stoga predlaže da sud donese presudu kojom će uvažiti tužbu tužitelja i rješenje tuženog od 10.04.2020. godine ukinuti i predmet vratiti istom organu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ ističe da je tužba u cijelosti neosnovana, da ostaje pri osporavanom rješenju od 10.04.2020. godine s obzirom da je isto doneseno u skladu sa odredbama Zakona o provođenju kontrole zakonitosti prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite F BiH („Službene novine F BiH„ broj 82/09, 11/10 i 103/21) i Zakona o upravnom postupku F BiH („Službene novine F BiH„ broj 2/98 i 48/99), stoga predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Cijeneći zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe u smislu odredbe člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ broj: 9/05) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je tuženi organ na temelju člana 14. i člana 7. stavak 3. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite (Službene novine F BiH broj:82/09), članka 200. zakona o upravnom postupku F BiH i rješenja o ovlaštenju za rješavanje o upravnim stvarima ministra Federalnog ministarstva broj: 05-34-1456/15 od 03.04.2015. godine rješavajući po službenoj dužnosti u postupku kontrole zakonitosti korištenja prava na osobnu invalidninu tužitelja ostvarenu na temelju konačnog rješenja Općinske službe za opću upravu, društvene djelatnosti i mjesne zajednice Općine Bugojno broj:02-41-3-2760/04 od 20.04.2005. godine dana 20.03.2017. godine donio rješenje broj: UP-I-03-41-ZKZ-4915/14 kojim se ukida konačno rješenje Općinske službe za opću upravu, društvene djelatnosti i mjesne zajednice Općine Bugojno broj: 02-41-3-2760/04 od 20.04.2005. godine i upravna stvar rješava tako da se tužitelju priznaje svojstvo ratnog vojnog invalida VII grupe sa 50% vojnog invaliditeta po osnovu ranjavanja zadobivenog vršeći vojne dužnosti u Oružanim snagama Armije R BiH, te kao da takav ima pravo na ličnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 108,86 KM, kao i ostala prava propisana zakonom, s tim da prava priznata tim rješenjem mu pripadaju od 20.03.2017. godine i traju dok postoje zakonom propisani uvjeti za korištenje priznatih prava.

Nezadovoljan donesenim rješenjem tužitelj je pokrenuo upravni spor kod Vrhovnog suda F BiH a koja tužba je rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj: 70 0 U 006237 17 U od 07.02.2019. godine uvažena, osporeno rješenje tuženog organa je poništeno i predmet vraćen istom organu na ponovno rješavanje a iz razloga što je tuženi suprotno odredbama Pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih porodica propustio da nalaz i mišljenje broj: Z-RVI-Z-3242/14 od 21.10.2014. godine dostavi tužitelju na izjašnjenje. Dakle tužitelju

nije pružena mogućnost da se o nalazu i mišljenju izjasni te eventualno ukaže na činjenice koje su važne za ocjenu njegovog zdravstvenog stanja odnosno stupnja invalidnosti.

U ponovnom postupku, a postupajući po uputi Vrhovnog suda F BiH od 07.02.2019. godine tuženi je aktom broj: UP-I-03-41-ZKZ-4915/14-1 od 01.04.2019. godine dostavio prvostupanjskom organu Općina Bugojno, Općinska služba za privredu, društvenu djelatnost i opću upravu nalaz i mišljenje broj: Z-RVI-Z-3242/14 od 21.10.2014. godine sa uputom da bez odlaganja pozovu tužitelja i omoguće mu da se izjasni na navedeni nalaz i mišljenje kao i o svim drugim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja. Prvostupanjski organ je tuženom dostavio Zapisnik sačinjen dana 10.04.2019. godine u prostorijama Službe za BIZ iz kojeg se utvrđuje da je tužitelj na zapisnik dao izjavu da mu je predložen nalaz broj: Z-RVI-Z-3242/14 od 21.10.2014. godine, da nije suglasan sa navedenim procentom vojnog invaliditeta kao i ukinutim ortopedskim dodatkom III stupnja tražeći ponovni pregled i utvrđivanje starog procenta invaliditeta i ortopedskog dodatka, a imajući u vidu da se njegovo zdravstveno stanje pogoršalo kao posljedica ranjavanja.

Ljekarska komisija za medicinsko vještačenje u Zenici u skladu sa uputom Vrhovnog suda F BiH, a sve u skladu sa zahtjevom tužitelja za ponovni pregled, nakon obavljenog pregleda i medicinske dokumentacije donijela je novi nalaz i mišljenje broj: Z-RVI-Z-1187/19 od 02.09.2019. godine u kojem nalazu je i dalje utvrđen procent ukupnog vojnog invaliditeta u visini od 50% VII grupe po osnovu ranjavanja navodeći da nisu ispunjeni uvjeti propisani zakonom i Pravilnikom o ortopedskom dodatku za utvrđivanje ortopedskog dodatka, na koji nalaz je tužitelj blagovremeno uložio prigovor dana 13.09.2019. godine u skladu sa člankom 4. Pravilnika o izmjenama i dopunama pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku po Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih porodica (Službene novine F BiH broj: 63/15) u kojem predlaže da se provede novo medicinsko vještačenje njegovog zdravstvenog stanja s obrazloženjem da mu se zdravstveno stanje pogoršalo i da traži da mu se vrati procent invaliditeta od 60% kao i ortopedski dodatak III stupnja.

Postupajući po prigovoru tužitelja Institut za medicinsko vještačenje Sarajevo , ljekarska komisija je u postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite po prigovoru nakon ponovnog pregleda tužitelja dana 27.02.2020. godine i uvida u kompletnu dokumentaciju u spisu konačnim nalazom i mišljenjem broj: Z-RVI-KTN-Z-800/19 od 27.02.2020. godine potvrdila raniji nalaz i mišljenje broj: Z-RVI-ZE-3242/14 od 21.10.2014. godine i broj: Z-RVI-ZE-1187/19 od 02.09.2019. u pogledu visine procjene vojnog invaliditeta kao i decidnog obrazloženja prethodnih komisija.

Na temelju naprijed utvrđenog činjeničnog stanja tuženi je, primjenom odredbi članka 14. i članka 7. stav 3. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite, članka 200. Zakona o upravnom postupku i rješenja o ovlaštenju za rješavanje u upravnim stvarima Ministra Federalnog ministarstva broj:05-34-3894/18 od 20.09.2018. godine, riješio kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Neosnovano tužitelj u tužbi navodi da je tuženi pogrešno utvrdio činjenično stanje u osporenom rješenju. Naime, iz suglasnih nalaza i mišljenja nadležne ljekarske komisije za medicinsko vještačenje od 21.10.2014. godine , 02.09.2019. godine i 27.02.2020. godine, tuženi je pravilno utvrdio da je prilikom ranijeg ocjenjivanja tužitelj cijenjen na

primjenom tačke 302 , a što se odnosi na kronični osteomielitis sa stalnim fistulama i egzacerbacijama , detaljnom analizom medicinske dokumentacije u spisu se konstatira da nema podataka liječenja osteomielitisa – upalne kosti na rendgenu lijevog stopala 28.12.1998. godine bez znakova osteomielitisa, sekvestracije, fizikalnim pregledom ne nalaze vanjske znakove upale i sekrecije lijevog stopala te smatraju da invaliditet po tački 302 ne postoji. Na PLJK od 07.02.20005. godine vojno invaliditet je cijenjen i primjenom tačke 302-20% a koja se odnosi na oboljenje kičme, te da uvidom u dokumentaciju se konstatira da se prvi podaci liječenja oboljenja kičme registriraju nalazom NPS od 27.02.1998. godine a što je tri godine nakon demobilizacije te da nema nikakvih podataka o povređivanju i eventualnom oboljenju kao i da fizikalnim pregledom ne nalaze značajnije ograničenja pokretljivosti kičmenog stupa. Stoga smatraju da vojni invaliditet o oboljenju kičme ne postoji. U nalazima se navodi da je invaliditet po tački 89 i 91 je cijenjen u istom procentu kao PLJK i RLJK a primjenom člana 4. stavak 1. tako da ukupni vojni invaliditet iznosi 50% trajno kao i da ne zadovoljava kriterij pravilnika o ortopedskom dodatku.

Navedeni nalazi nadležnih ljekarskih komisija, kao stručnih organa vještačenja u ovoj oblasti su suglasni da ukupni vojni invaliditet tužitelja u skladu sa odredbom 4. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta sa liste procenta vojnog invaliditeta iznosi 50% bez prava na ortopedski dodatak, te da su isti jasni, potpuni i dati sa detaljnim obrazloženjem razloga za izmjenu nalaza i mišljenja a kako je to propisano odredbom članka 8. Pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku ostvarivanja prava po Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih porodica (41/04,29/11,63/15,22/16), a konačni nalaz na temelju kojeg je i doneseno osporeno rješenje je sačinjen nakon neposrednog pregleda tužitelja kao i medicinske dokumentacije u spisu , te je isti naglasen u cijelosti suglasan sa ranijim nalazima od 21.10.2014. godine , 02.09.2019. godine.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, cijeneći zakonitost osporenog upravnog akta, ovaj sud je zaključio da je postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja pravilno proveden, da je pobijano rješenje pravilno i na zakonu temeljeno, te da je tuženi u obrazloženju osporenog rješenja dao jasno obrazloženje zbog čega vojni invaliditet kod tužitelja iznosi 50%, pri tom treba imati u vidu da se pri utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta ne uzimaju u obzir oštećenja organizma koja nastaju kao posljedica starenja, zanimanja ili materijalnog stanja.

Suprotno tvrdnjama tužbe ocjena invaliditeta tužitelja je dana na temelju medicinske dokumentacije spisa na temelju koje je tužitelj ranije cijenjen te nakon neposrednog pregleda tužitelja a kako je to propisano člankom 7. stavak 4. Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko – invalidske zaštite (Službene novine F BiH 41/04,82/09).

Imajući u vidu naprijed navedeno ovaj sud je primjenom članka 36. stavak. 2. Zakona o upravnim sporovima F BiH a u vezi sa člankom. 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima F BiH odlučio kao u izreci..

Pouka:

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.
(čl. 40 Zakona o upravnim sporovima).

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća
Senad Begović